

Euroopa Eestlaste Koor – *amigos para siempre**

*Liina Teras
Luksemburg*

Käes on oktoobri eelviimane nädalavahetus. Väljas ulub kibe tuul ja rebib armutult sügisvärvides puudelt lehti. Kohtumised päikesega jäävad üha harvemaks ning saabuva pimeduse kartuses otsib põgenemisteed suvesoojast ammutatud energia. Kõige selle rõskuse ja kollase nukruse keskel täitub soojuse, valguse ja rõõmuga üks vana mõisahoonne Saksamaal, Bonni äärelinnas. Annabergi lossi kogunevad nädalalõpuks inimesed, keda ühendab kaks asja – nad on eestlased ja nad armastavad laulda. Tullakse autode, lennukite, rongide ja bussidega, tullakse kaugelt ja lähedalt, Soomest, Inglismaalt, Saksa maalt, Belgiast, Luksemburgist, Šveitsist, Tšehhist – kõikjalt Euroopast.

Liitusin kooriga tänavu mais, kui toimus koori laager Luksemburgis, minu praeguses elukohas. Ma võin öelda, et see oli armastus esimesest silmapilgust, kui mõnesse kollektiivi üldse armuda saab. Ma tundsin algusest peale, et olin omade keskel, kuigi mind ümbritsesid võõrad inimesed. Võõrad olid siiski ainult nende nimed ja nende elulood, sest need avalad naeratused ja soojad kallistused tegid kiiresti selgeks, et kõik on omad ja meis on väga palju ühist.

Juba Luksemburgi laagris kuulsin arvukaid üliposiitvseid lugusid Annabergi laululaagrite kohta ning see vaimustus, millega neid lugusid räägiti, tekitas vankumatu soovi sellest kõigest ise osa saada. Nüüd oligi kätte jõudnud minu kord ja mõistagi ei pidanud ma pettuma. Ja mis veel parem, ma suutsin üle kavaldada Murphy seaduse nime all tegutseva ebaõnnetondi, kellel on seni õnnestunud kihva keerata kõik minu suured ootused ja üllatada mind seal, kus ma selleks valmis pole. Nüüd olin ma valmis ja ma sain selle, mida ootasin.

Reede õhtul koguneti. Kuna kohale jõudmiseks peavad mõned läbima paarkümmend, mõned paar tuhat kilomeetrit, siis väga täpset laagri alguse kellaaega on raske määrata. Samas on see hea, sest siis on piisavalt aega kohalolijad läbi kallistada, uued nimed järele küsida ja vanad meelde tuletada. Pärast suupärast kehakinnitust, nii umbes poole kümne ajal õhtul, hakkas proov pihta.

Annabergi laagrites lauldakse pea vahet pidamata reede hilisõhtust pühapäeva lõunani. Aeg võetakse maha vaid söömiseks ja mõnetunniseks unepuhkuseks. Kui päevaalguses lihvitakse Eesti autorite kooriteoseid, isamaalisi laule ja rahvamuusikat, siis öötundidel kogunetakse klaveri ümber, et ühiselt teha kummardus Valgrele, Tättele ja teistele armastatud heliloojatele nii Eestist kui mujalt ning läbi laulmata ei jää ka lapsepõlvest tuntud seltskonnalaulud ja nõukaaegne estradaad.

* Sõbrad igaveseks.

Milles peitub küll selle koori saladus? Kahtlemata tema dirigentides, kelleks on Kalev Lindal, Lauri Breede ja Silver Lumi. Seekordse laagri mootoriteks olid Kalev ja Silver, kelle proovides on inimene ainult kahes olekus: ta kas laulab või naerab. Minu jaoks on see parim teraapia leevendamaks igapäevaseid elumuresid ja tööpingeid – laulda nii, et hinges veel nädalaks värinat jätkub ja naerda nii, et kõhulihased hiljem tunda annavad. Seejuures on need dirigendid väga professionaalsed, nad eeldavad lauljatelt suurt pühendumust ja töötahet ning üllatavad aeg-ajalt mõne eksperimendiga, olgu see siis koori jagamine väiksemateks kammerkoorideks, võistulaulmine või tantsuliste elementide lisamine. Igatahes igav juba ei hakka.

Dirigentidega sama olulist rolli kannab koori president ehk siseringis „koori ema“, Mare Rahkema, kes ühiselt Kalev Lindaliga tuli selle koori loomise geniaalsele ideele ja kelle eestvedamise ja korralduseta ei toimuks ükski koori laager ega kontsertreis.

Mistahes laululaager ei oleks täiuslik ega piisavalt motiveeriv, kui see ei päädiks kontserdiga. Seekord toimus kontsert sealsamas Annabergi lossis ja kuigi publikut oli kogunenud märksa vähem kui kooris lauljaid, ei vähendanud see kontserdile omast pidulikkust ja närvikõdi. Võimatu on kirjeldada seda emotsiooni, mis tekib siis, kui neljahäälne Eesti hümn, „Hoia jumal Eestit“ või „Ta lendab mesipuu poole“ paneb kõik su sees värisema ja kui siis pilk kogemata kohtub kontserdile tulnud eaka väliseestlase veekalkvel silmadega... Raske on nendel hetkedel ühes tükis püsima jääda. Nii võimas on see energia, mis selles ruumis vallandub ja nii hea on tunda, et see ongi see „Eesti asi“, mida me aastaid tikutulega taga oleme ajanud. Meie rahvuslik eripära – laulmine.

Mõistagi on kurb, kui saabub lahkumise hetk, aga see on paratamatu. Positiivsest küljest asjale vaadates on see jälle üks võimalus kõiki kallistada ja üksteisele töötada, et varsti jälle näeme. Kooril on kena traditsioon lõpetada iga koosviibitud aeg oma „mitteametliku hümniga“, mis minu arvates on nüüd küll juba väga ametlikuks saanud. Andrew Lloyd Weberi kirjutatud ja Sarah Brightmani ning José Carrerese poolt Barcelona olümpiamängude avamisel kuulsaks lauldud teose „Amigos para siempre“ viisile on väga head sõnad kirjutanud meie oma Anneli Aken. Tegelikult piisab hümnide sõnade lugemisest, et mõista, miks ja mille nimel Euroopa Eestlaste koor tegutseb.

See kõlab nagu muinaslugu muusikas, aga on parem, sest meie koor on päriselt olemas.

Fakte Euroopa Eestlaste Koorist:

- *Taalise koori loomise idee tekkis aastal 2003 eesmärgiga osaleda 2004.a Üldlaulupeol Tallinnas. Ülesaksamaalisest EÜSLi projektikooriga kasvas 2007.a välja Euroopa Eestlaste Koor.*
- *Kooril on tänase seisuga ca 100 liiget 13 erinevast Euroopa riigist (Saksamaa, Belgia, Holland, Inglismaa, Luksemburg, Soome, Prantsusmaa, Tšehhi, Šveits, Läti, Ukraina, Austria, Eesti).*

- *Kolm-neli korda aastas on suured koorilaagrid – suvise oleme üritanud ikka Eestis teha – lisaks väiksemad kogunemised ja esinemised erinevates Euroopa riikides ja kaugemalgi. Tänapäevaks on koor laululaagreid pidanud Saksamaal, Belgias, Luksemburgis, Inglismaal, Tšehhis ja Eestis, lisaks ülesastumised Rootsis ja Kanadas.*
- *Aastal 2012 toimuvad koorilaagrid Annabergis (27.-29. jaan. ja 19.-21. okt.) ja suvelaager Lõuna-Eestis (juuli lõpp). Aastal 2013 on kavas, lisaks korralistele laagritele kontsertreis Kanadasse Seedrioru laulupeole ja San Franciscosse Lääneranniku Eesti Päevadele.*
- *Koori dirigentideks on Kalev Lindal ja Lauri Breede Eestist. Koori ees on seisnud ka Silleri (Soome eestlaste koor) dirigent Silver Lumi, BEENE (Brüsseli eestlaste koor) dirigent Kaido Janke, Londoni eestlaste segakoori dirigent Reet Kromel.*
- *Koorilaagrites on osalenud „külalislauljaid“ Itaalisat, Kanadast, Rootsist, USA-st.*
- *Koor andis kontserdi Rahvuskaalste programmi II konverentsil k.a. septembris Tallinnas*
- *Lisainfo: www.eestikoor.eu või mare@eestikoor.eu*